

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 21 november 2024 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaten
met woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Omgeving
en Landbouw

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert door neerlegging van een verzoekschrift in het digitaal loket op 25 april 2024 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 25 maart 2024 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 1.950 euro wegens schending van artikel 6.2.1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), in samenlezing met artikel 4.2.1, 2° VCRO. Er wordt haar met name verweten dat ze een terrein heeft ontbost buiten een met de omgevingsvergunning vergunde ontbossingszone.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 10 oktober 2024. Advocaat _____ voert het woord voor verzoekende partij.
Advocaat _____ loco advocaat _____ voert het woord voor verwerende partij.

III. Feiten

1.

Op 8 februari 2023 stelt een verbalisant van de dienst Handhaving van (hierna: verbalisant), naar aanleiding van een melding, op het perceel in _____ met als kadastrale omschrijving _____ dat is gelegen in woongebied, lastens onder meer verzoekende partij in de hoedanigheid van eigenaar, het volgende vast:

“ ...

Op 8 februari 2023 omstreeks 14u14 ben ik ter plaatse voor het verrichten van de nodige vaststellingen. Ter plaatse stel ik het volgende vast:

- De te ontbossen breedte van de toegangsweg bedraagt 6m op het vergunde boscompensatieplan maar is in werkelijkheid veel groter doordat de omliggende bodem, strooisel-, kruid-, en/of boomlaag ook werd verwijderd/aangetast. (Foto's 2-9 en foto 29 in bijlage). Op het boscompensatieplan heeft de toegangsweg een breedte van 6m als ontbossingszone. In de voorwaarden van de vergunning werd opgenomen dat de resterende bosoppervlakte 16178 m² moet als bos behouden blijven. Bijkomende kappingen in deze zone kunnen maar uitgevoerd worden mits machtiging door het Agentschap voor Natuur en Bos. Het is evenmin toegelaten in deze zone constructeis op te richten of ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel-, kruid- of boomlaag uit te voeren. Echter blijkt ter plaatse dat er toch ingrijpende wijzigingen gebeurd zijn aan de bodem, de strooisel-, kruid- en/of boomlaag buiten de 6m brede zone. Zo worden er breedtes gemeten van 8 tot zelfs 10 meter waar de bodem, strooisel-, kruid- en boomlaag werd aangetast. (zie bijlage 4. Plan bij vaststellingen, gebaseerd op het boscompensatieplan). Op het plan in bijlage 4 wordt de zone met ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel-, kruid- en/of boomlaag schuin gearceerd.
- Er werd minstens 1 boom extra geveld dat de op de vergunde plannen (inplantingsplan en boscompensatieplan) opgenomen 8 te kappen bomen. Er is nog een stronk zichtbaar van een gekapte boom, welke op de vergunde plannen niet werd aangeduid als te kappen, in het noorden van het te ontbossen gebied. (Foto 19)
- In het oosten van het te ontbossen gebied (midden in het bos) stel ik vast dat daar ook in een ruimer gebied schade werd toegebracht aan de bodem (Foto's 10-13) Ook in deze zone werden ingrijpende wijzigingen uitgevoerd aan de bodem, de strooisel-, kruid- of boomlaag

Hierdoor en door de grotere omvang van de werken aan de toegangsweg is de ontboste oppervlakte dan ook groter dan de vermelde 1615m² in het boscompensatieplan.

- Zowel de toepasselijkheid van het Bosdecreet als het gegeven dat het in casu over een bos handelt, staat niet ter discussie. Uit de vergunningsaanvraag van de overtreder zelf blijkt dat er sprake is van een bos.

...

Er werd ter plaatse op 8 februari 2023 een schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking opgehangen daar er niemand aanwezig was op het terrein. Het gegeven stakingsbevel richt zich op het gehele kadastrale perceel.

..."

Deze vaststellingen worden opgenomen in het proces-verbaal nummer van 15 februari 2023, dat op dezelfde datum wordt afgesloten (hierna: PV) en onder meer wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij als betrokken partij met een aangetekende brief.

De vergunning en het daarmee gerelateerde boscompensatieplan, waarnaar in het PV wordt verwezen, betreft de omgevingsvergunning van de deputatie van de provincie van 22 december 2022 (met referentie voor het bouwen van een vrijstaande ééngezinswoning op het betrokken perceel, na de gedeeltelijke ontbossing hiervan. Deze vergunning is aangevraagd door één van mede-eigenaars van het bouwperceel (die ook één van de bestuurders van verzoekende partij is, en is door de deputatie verleend in graad van bestuurlijk beroep tegen de weigeringsbeslissing in eerste bestuurlijke aanleg van het college van burgemeester en schepenen van van 9 mei 2022. Tegen deze vergunning zijn er ondertussen twee procedures ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb), die vooralsnog hangende zijn. De eerste procedure, die is gekend onder rolnummer betreft een verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, dat op 8 februari 2023 is ingesteld door zowel het college van burgemeester en schepenen van als en waarbij de RvVb ondertussen met het arrest van 14 februari 2023 met nummer de schorsing van de tenuitvoerleggen van de vergunning heeft bevolen. De tweede procedure, die is gekend onder rolnummer betreft een verzoek tot vernietiging, dat op 22 februari 2023 is ingesteld door de leidend ambtenaren van zowel het departement Omgeving als het agentschap voor Natuur en Bos.

2.

Naar aanleiding van de opmaak van het PV wordt één van de bestuurders van verzoekende partij (B.VL.) hierover op 10 mei 2023 verhoord.

Tijdens dit verhoor wordt de juistheid van de vaststellingen van de verbalisant aan de hand van stukken betwist en wordt er zelfs 'voor zoveel als nodig formeel klacht (ingediend) wegens valsheid van het proces-verbaal'. Er wordt daarbij voorafgaandelijk ook gewezen op de vaststelling dat _____ die wordt bestuurd door onder meer verzoekende partij, de eigenaar is van het perceel.

Dit verhoor wordt opgenomen in het navolgend proces-verbaal nummer _____ van 24 april 2023, dat op 17 mei 2023 wordt afgesloten (hierna: navolgend PV) en op 23 mei 2023 wordt verstuurd aan de procureur des Konings.

3.

Op 20 maart 2023 geeft de procureur des Konings aan de gewestelijke entiteit kennis van de verlenging van zijn beslissingstermijn (artikel 6.2.13, §2 VCRO) in functie van verder onderzoek. Op 16 juni 2023 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 10 juni 2023 dat het bouw misdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

4.

Op 24 oktober 2023 vraagt de gewestelijke entiteit bijkomende inlichtingen aan de verbalisant en met name welke oppervlakte van het perceel er bij benadering wederrechtelijk is ontbost en of er in dit kader ondertussen enig herstel is gebeurd. De verbalisant antwoordt op 10 november 2023 dat er ongeveer 200 m² teveel is ontbost en dat er hiervoor vooralsnog geen regularisatievergunning is gevraagd.

5.

Op 14 november 2023 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het voornemen om eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen naar aanleiding van de vaststellingen in het PV. Ze nodigt verzoekende partij ook uit om een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt op 14 december 2023 een schriftelijk verweer, waarin ze vraagt om te worden gehoord. Ze betwist daarin, in navolging van haar verklaring via één van haar bestuurders tijdens het verhoor, die wordt bijgevoegd, opnieuw de juistheid van de vaststellingen van de verbalisant en verwijt deze wederom een vals proces-verbaal te hebben opgesteld, waardoor het PV geen grondslag kan zijn voor het opleggen van een boete. Verzoekende partij wordt op 23 januari 2024 gehoord.

6.

Op 25 maart 2024 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 28 maart 2024 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- de artikelen 6.1.1, 6°, 6.2.1, 1° en 6.2.13 VCRO
- het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekende partij betwist in essentie dat het milieumisdrijf haar als overtreder kan worden toegerekend en er haar daarvoor een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd. Ze stelt dat het oordeel van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, dat ze eigenaar is van het (beweerd) wederrechtelijk ontboste perceel en dat ze in die hoedanigheid kan worden beschouwd als overtreder aan wie het vastgestelde milieumisdrijf kan worden toegerekend, foutief is omdat ze daarvan geen eigenaar is. Ze stelt dat ze hierop tijdens de bestuurlijke boeteprocedure meermaals heeft gewezen, maar dat de gewestelijke entiteit zich ten onrechte zonder meer heeft gesteund op het PV, waarin ze verkeerdelijk als eigenaar van het perceel wordt aangeduid, hoewel ze slechts bestuurder is van één van de mede-eigenaars hiervan. Ze merkt daarbij op dat de gewestelijke entiteit haar in de bestreden beslissing, bij de beoordeling van de toerekenbaarheid, ook verkeerdelijk aanduidt als de aanvrager van de (beweerd) geschonden omgevingsvergunning omdat deze vergunning is aangevraagd door één van de mede-eigenaars van het perceel. Ze stelt dat de onzorgvuldigheid van de gewestelijke entiteit met betrekking tot de eigendomsstructuur van het perceel ook implicaties heeft op de beoordeling van de hoogte van de boete omdat er daarbij een verzwarende omstandigheid wordt weerhouden op basis van haar professionele activiteiten.

2.

Verwerende partij stelt dat de hoedanigheid van eigenaar van het perceel waarop de wederrechtelijke werken zijn uitgevoerd niet doorslaggevend is voor het opleggen van een bestuurlijke geldboete omdat deze boete, op basis van de definitie van een overtreder in artikel 6.1.1, 6° VCRO, kan worden opgelegd aan elke natuurlijke -of rechtspersoon die het stedenbouwkundige misdrijf heeft uitgevoerd, er opdracht toe heeft gegeven of er zijn medewerking aan heeft verleend. Ze merkt op dat de bestuurlijke boeteprocedure is gevoerd ten aanzien van verzoekende partij en dat deze in dit kader, ondanks haar omstandig schriftelijk verweer, niet heeft aangevoerd dat ze geen eigenaar is van het betreffende perceel dan wel niet als overtreder kan worden beschouwd en dit pas voor het eerst doet in voorliggende procedure. Ze stelt dat verzoekende partij niet betwist dat de wederrechtelijke handelingen door haar, dan wel in haar opdracht zijn uitgevoerd. Ze wijst daarbij op de vaststelling dat verzoekende partij klaarblijkelijk de bestuurder is van de eigenaar van het perceel en dat ze als bestuurder moet worden geacht mede de opdracht voor de wederrechtelijke handelingen te hebben gegeven. Ze meent dat er in het licht hiervan in de bestreden beslissing een voldoende geheel van overeenstemmende elementen aanwezig zijn, op basis waarvan verzoekende partij kan worden weerhouden als overtreder aan wie een boete kan worden opgelegd. Ze merkt daarbij op dat de verhoging van de boete verantwoord is in het licht van de professionele activiteiten van verzoekende partij en herhaalt dat deze niet betwist dat ze opdracht gaf voor de wederrechtelijke ontbossing.

3.

Verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota dat de gewestelijke entiteit bij een zorgvuldig onderzoek van het dossier had moeten opmerken dat ze geen eigenaar is van het perceel, ten bewijze waarvan ze nog een eigendomsbewijs van het perceel toevoegt. Ze stelt dat ze dit ook heeft opgemerkt tijdens haar verhoor en meent dat de vaststelling dat dit niet meer is herhaald in haar schriftelijk verweer geen afbreuk doet aan de verantwoordelijkheid van de gewestelijke entiteit om ter zake een zorgvuldig onderzoek te voeren, te meer ze dit wel nogmaals zou hebben vermeld tijdens de hoorzitting. Ze verwijt verwerende partij dat deze de onzorgvuldigheid van de gewestelijke entiteit tevergeefs alsnog poogt te remediëren, door aan te voeren dat ze, in haar hoedanigheid van (één van de) bestuurder(s) van een mede-eigenaar van het perceel, de opdracht moet hebben gegeven voor de uitvoering van de wederrechtelijke handelingen waarvoor de bestreden boete wordt opgelegd. Ze stelt dat dit 'een kromme redenering' is omdat de andere bestuurder van een mede-eigenaar en de overige mede-eigenaars van het perceel nooit zijn aangeschreven, terwijl de werken steeds zijn opgevolgd door een andere mede-eigenaar dan deze waarvan ze één van de bestuurders is.

In zoverre verwerende partij poneert dat ze niet betwist dat ze opdracht gaf voor de wederrechtelijke ontbossing stelt ze dat het aan de gewestelijke entiteit staat om te bewijzen dat er een stedenbouwkundige misdrijf voorligt, dat haar kan worden toegerekend, terwijl dit niet blijkt uit de bestreden beslissing, waarin de gewestelijke entiteit zonder meer uitgaat van het feit dat ze eigenaar is van het perceel en niet onderzoekt wie de opdracht tot de (beweerde) wederrechtelijke ontbossing gaf.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die een stedenbouwkundig misdrijf uitmaken in de zin van artikel 6.2.1, lid 1 VCRO en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft (artikelen 6.2.6 VCRO). Elke schending van de gehandhaafde regelgeving die wetens en willens gebeurt is in beginsel strafbaar. De geldboete kan alleen worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die het stedenbouwkundig misdrijf heeft uitgevoerd, er opdracht toe heeft gegeven of er zijn medewerking aan heeft verleend (artikel 6.2.7, §1, lid 1 VCRO en artikel 6.1.1, 6° VCRO), en kan worden opgelegd aan alle overtreders (artikel 6.2.13, §4 VCRO). De kwalificatie van de feiten als een stedenbouwkundig misdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormen dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het stedenbouwkundig misdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluitend eenzelfde persoon als pleger van een stedenbouwkundig misdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijsslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing met betrekking tot de 'feiten' en 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

" ...

3. Feiten

Voor wat de feiten betreft, wordt verwezen naar het administratief dossier; zij moeten hier als integraal overgenomen worden beschouwd.

...

De vermoedelijke overtreder is eigenaar van voormeld perceel.

...

4. Beoordeling

4.1 De toerekenbaarheid aan de overtreder

...

De verbalisant heeft vastgesteld dat buiten de vergunde ontbossingszone de bodem, strooisel-, kruid-, en/of boomlaag ook werd verwijderd: ter hoogte van de voorziene toegangsweg werd de omliggende bodem, de strooisel-, kruiden/of boomlaag verwijderd of aangetast buiten de vergunde breedte van 6 m, en ook ten oosten van de vergunde ontbossingszone werd schade aangebracht aan de bodem, de strooisel-, kruid- en/of boomlaag. ... Deze aantasting en verwijdering van de bodem, de strooisel-, kruid- en/of boomlaag betreft het bouwrijp maken van het terrein voor de oprichting van een woning en de aanleg van een toegangsweg daarnaartoe. ...

...

Bovenvermelde feiten zijn een schending van:

- VCRO: artikel 6.2.1, 1° in samenhang met artikel 4.2.1, 2°.

Deze feiten vallen daarmee onder de definitie van een stedenbouwkundig misdrijf als bedoeld in artikel 6.2.1 en artikel 6.2.13 VCRO, waarvoor een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

De vermoedelijke overtreder heeft, als eigenaar, de werken uitgevoerd, minstens hiertoe de opdracht gegeven en is dus een overtreder in de zin van artikel 6.1.1, 6° VCRO. Dit artikel definieert een overtreder immers als "de natuurlijke persoon of rechtspersoon die het stedenbouwkundig misdrijf of de stedenbouwkundige inbreuk heeft uitgevoerd, er opdracht toe heeft gegeven of er zijn medewerking aan heeft verleend".

...

Het stedenbouwkundig misdrijf staat vast in hoofde van de overtreder."

3.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken afdoende aan dat ze door de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing ten onrechte in de hoedanigheid van eigenaar van het perceel, waarop de wederrechtelijke

ontbossing door de verbalisant is vastgesteld, wordt beschouwd als de overtreder aan wie de bestreden boete wordt opgelegd.

3.1.

Gelet op het algemeen rechtsbeginsel van het persoonsgebonden karakter van de straf, staat het aan de gewestelijke entiteit om in het kader van een bestuurlijke boeteprocedure steeds zorgvuldig, op basis van de voorliggende stukken, in het bijzonder het strafdossier en het gebeurlijk verweer van de vermoedelijke overtreder naar aanleiding van de normatieve hoorplicht, de (vermoedelijke) overtreder(s) te detecteren en hen in eerste instantie op regelmatige wijze in kennis te stellen van het voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen.

3.2.

Uit de bestreden beslissing blijkt onmiskenbaar dat de gewestelijke entiteit verzoekende partij beschouwt als overtreder in de zin van artikel 6.1.1, 6° VCRO omdat ze de eigenaar is van het perceel waarop de wederrechtelijke ontbossing in functie van het vergunde bouwproject is uitgevoerd en omdat ze deze onvergunde werken in haar hoedanigheid van eigenaar heeft uitgevoerd dan wel hiervoor minstens de opdracht gaf. Zoals blijkt uit de voorliggende procedurestukken en door verwerende partij klaarblijkelijk niet wordt betwist, is verzoekende partij echter geen eigenaar van het betreffende perceel, maar is ze één van de bestuurders van één van de mede-eigenaars daarvan. Ze is overigens ook niet de aanvrager en houder van de omgevingsvergunning voor het bouwproject, in functie waarvan de ontbossing kadert. In die optiek steunt de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing op een verkeerd uitgangspunt om de overtreder aan te duiden.

De opmerking van verwerende partij tijdens voorliggende procedure, dat het gegeven dat verzoekende partij geen eigenaar is van het perceel waarop de wederrechtelijke werken zijn uitgevoerd in het licht van de omschrijving van het begrip 'overtreder' in artikel 6.1.1, 6° VCRO geen beletsel vormt om haar hiervoor een boete op te leggen, kan niet verhelpen aan de gebrekkige motivering in de bestreden beslissing van de toerekenbaarheid van het stedenbouwkundig misdrijf aan verzoekende partij als overtreder. Zoals blijkt uit het administratief dossier, is de boeteprocedure *ab initio* gericht tegen verzoekende partij in haar hoedanigheid van eigenaar van het perceel waarop de wederrechtelijke ontbossing is uitgevoerd. De gewestelijke entiteit heeft zich daarbij wellicht gesteund op de omschrijving in het PV van de 'betrokken partijen', waarbij verzoekende partij verkeerdelijk is aangeduid als eigenaar, zonder dat blijkt waarop de verbalisant zich daarvoor heeft gesteund.

Verwerende partij kan in het licht hiervan tijdens voorliggende jurisdictionele boeteprocedure bezwaarlijk, voor het eerst en in strijd met de duidelijke bewoordingen van de bestreden beslissing, aanvoeren dat verzoekende partij ook in haar hoedanigheid van (één van de) bestuurder(s) van (één van) de werkelijke (mede-)eigenaar(s) van het betreffende perceel kan worden aangeduid als overtreder omdat ze moet worden geacht mede de opdracht voor de wederrechtelijke handelingen te hebben gegeven, te meer dit niet duidelijk blijkt uit de voorliggende stukken.

Ook het verwijt van verwerende partij, dat verzoekende partij tijdens de bestuurlijke boeteprocedure nooit heeft aangevoerd dat ze geen eigenaar is van het betreffende perceel en in die hoedanigheid dan ook niet kan worden beschouwd als overtreder, kan niet verhelpen aan de gebrekkige motivering in de bestreden beslissing van de toerekenbaarheid van het stedenbouwkundig misdrijf aan verzoekende partij als overtreder. Het staat in beginsel in eerste instantie aan de gewestelijke entiteit om, op basis van onder meer het strafdossier, zorgvuldig na te gaan wie er naar aanleiding van een stedenbouwkundig misdrijf kan worden beschouwd als vermoedelijke overtreder, vooraleer een bestuurlijke boeteprocedure op te starten. Bovendien blijkt uit de (voorgeschreven) verklaring van één van de bestuurders van verzoekende partij naar aanleiding van het verhoor op 10 mei 2023, die deel uitmaakt van het strafdossier, dat daarin expliciet wordt gesteld dat hij vermoed te worden aangesproken in zijn hoedanigheid van mede-eigenaar in onverdeeldheid van het perceel, waarna hij opmerkt dat

die wordt bestuurd door onder meer verzoekende partij, eigenaar is. Als bijlage bij deze verklaring zit ook een brief van de mede-eigenaars van het perceel aan het college van burgemeester en schepenen van _____ van 3 april 2023, waarin ze opmerkingen uiten op het stakingsbevel. Deze brief, die is opgesteld namens _____ met verzoekende partij als één van de bestuurders, en namens de twee bestuurders van verzoekende partij, vermeldt uitdrukkelijk dat ze alle drie (mede)eigenaar zijn van het betreffende perceel. Op basis van deze stukken diende de gewestelijke entiteit redelijkerwijze, als zorgvuldige overheid, eerst de eigendomsstructuur van het perceel waarop de wederrechtelijke werken zijn uitgevoerd na te gaan, vooraleer een boeteprocedure lastens verzoekende partij in de hoedanigheid van eigenaar op te starten. Verzoekende partij verwijst in haar schriftelijk verweer van 14 december 2023 bovendien expliciet naar deze verklaring en voegt ze nogmaals bij als stuk. De gewestelijke entiteit verwijst in de bestreden beslissing overigens expliciet naar de brief van de eigenaars van het perceel aan het college van burgemeester en schepenen van _____ van 3 april 2023, waaruit blijkt dat ze daarvan alleszins kennis nam.

Gelet op de aanwezigheid van deze stukken in het administratief dossier kan verwerende partij verzoekende partij bezwaarlijk verwijten dat deze in haar schriftelijk verweer niet (nogmaals) expliciet heeft gewezen op de vaststelling dat ze geen eigenaar is van het perceel en in die hoedanigheid niet kan worden beschouwd als overtreder van de wederrechtelijke ontbossing daarvan.

Het middel is gegrond.

B. Tweede middel

Het middel dient in het licht van de beoordeling van het eerste middel vooral nog niet te worden onderzocht.

VI. Indeplaatsstelling

1.

Het College kan na de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing zelf een beslissing nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 DBRC-decreet).

2.

Gelet op de beoordeling van het eerste middel bestaat er geen aanleiding om zelf een uitspraak te doen over de boete omdat de boeteprocedure is opgestart en gevoerd tegen verzoekende partij in haar hoedanigheid van eigenaar van het perceel waarop de wederrechtelijke ontbossing is uitgevoerd, terwijl blijkt dat ze daarvan geen eigenaar is. Het staat aan de gewestelijke entiteit om te oordelen of het is aangewezen om de boeteprocedure desgevallend te hernemen lastens verzoekende partij in een andere hoedanigheid, dan wel lastens een andere (rechts)persoon die ze verantwoordelijk acht voor de wederrechtelijke werken.

V. Beslissing

1. De bestreden beslissing wordt vernietigd.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 21 november 2024 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,